

ið annars fór út av landinum, men afturhaldið á tingi feldi tankan hverja ferð, ið hann var settur fram. Afturhaldið unti teim út-
lendsku kapitalistunum og teirra heimligu umboðsmönnum betri enn Føroya lögtingi.

Harmiligt! vil hvør av sonnum tjóðskaparhugaður Føroyingur siga.

Undir viðgerðini av jarðaumskipanini var brunatryggingarmálið aftur frammi. Tá gav afturhaldið so mikið eftir eisini í hesum máli, at eitt stig varð gjørt á andeilsgrundarlagi í samband við jarðaumskipanina.

So varð eitt privatkapitalistiskt tiltak gjørt í »Trygd«.

Men hin stóri landstryggingartankin hjá javnaðarmonnum varð støðugt hildin burtur av afturhaldinum.

Kriggið kom. Øll bond við Danmark vóru kvett, eisini alt samband við dansku tryggingarfelegini.

Men at tryggja slappst ikki undan. Nú nýttu javnaðarmenn lögini. Teir settu so sín aðaltanka fram aftur av allari styrki.

Okkara heimligu umboðsmenn fyrri útlandsku felegini við Th. Petersen og fólkaflokkinum á odda bardust av ítarstu meg ímóti.

Sjálvstýrismen tóku undir við javnaðarmonnum.

Nógvar vóru samráðingarnar og sterkar vóru togningarnar og drátturin.

Í landsnevnd og á tingi var javnaðarflokksformaðurin P. M. Dam orðførari í tryggingarmálinum.

Úrslitið var, at javnaðarmenn, sjálvstýrismenn og sambandsmenn vórðu samdir í at stovna eitt landstryggingarfeleg á andeils-
ligum grundarlagi við einkarrætti til alla trygging í Føroyum frá 1. januar 1943.

Soleiðis varð Tryggingarsambandið Føroyar til.

Hesum góða landsmáli hefur fólkaflokkurin av reinum privatkapitalistiskum grundum barst ímóti líka til seinastu letu og ger tað enn við at trossa ta lóg, ið tingið hefur gjørt.

Kann nakar frælsishugaður maður stýrja ein tilíkan flokk, ið soleiðis fær seg til at seta sínar privatkapitalistisku interessur fram um tey allra nationalastu stórmál — landsmál?

TÍÐINDABRÆV

Útróður. — Heimaarbeiði. — Skipatíðindi.

Vágur, 10. apríl 1943.

Hidani er einki soleiðis at skriva um. Dagur settur av degi, og hvør er øðrum líkur, soleiðis halda vit, men kortini vil tað vera so, at har, sum menniskjan býr og røkir sitt dagliga yrki, ber hvør nýggjur dagur altíð nakad nýtt við sær. Sorgir og gleði fylgjast hond í hond. Soleiðis hefur altíð verið og soleiðis vil tað altíð verða.

Vedrið hefur verið so út av lagi ringt, at útróður kann væl sigast eingin at hava verið síðan midjan august í fjør. Um 20. august legði eitt skip til at taka fisk, tað fekk ikki farm fyrr enn fyrrapartin í november. Tá vórðu tvey skip fermd í eina viku. Fyrrapartin í november legði skip til; hetta skip fekk ikki

Býráðsskrivstovan

verður stongd páskaaftan.

Tórshavnar býráð.

Fiskireiðskapur.

Línuhúkar frá nr. 7 til 12.

Fiskisnøri 1½, 2, 2½ og 3 lbs. snøri.

Teymastykki av hamp frá 1½—6 oz.

Ravmagnsperur

av øllum støddum eru bestar og biligast hjá okkum.

Okkara klæðnavørur

av øllum sløgum eru brátt viðgittar um alt landið fyrri góðsku og pris

Arbeidaranna Trolarafelag.

A m. b. A

Telefon 3-5-29

Telegram: Trolaradriftn.

Færøsk Margarine

VITA No 1

Vitaminiseret

Færøsk Produkt.

Fint Produkt.

farm fyrr enn í januar í ár, og eitt skip, sum legði til í januar, noyðdist at fara til solustadin við hálvum farmi fyrst í mars.

Tá ið vit hugsa um, at Sunnbøur, Vikarbyrgi, Akkrar, Lopra, Vágur, Nes Porkeri og Hovi selja sín fisk í Vági, so kunnu vit atla, at útróðurin hefur givið litid av sær tað seinasta halva árið.

Um fiskur er at fáa, veit eingin, ivá-
leyst hevdi nakad fingist, um bara útróðralíkindi høvdu verið. Tað eydnadist nú ein dagin einum báti at sleppa út á tær leiddinar, sum teir fingi tann nógva fiskin á seinasta summer, hann fekk 7400 pund.

Tað hevur tí komið væl við hjá mongum, at kommunan hevur sett ymisk arbeiði í gongd t. d. vegarbeiði, arbeiði uppá tann nýggja skúlan, víðkan av karni o. a. Tað man ikki vera so litid, kommunan hevur góldi í arbeidsløn hetta seinasta halva árið.

Hesi skip hava nýliga selt í útheiminum:

City of Norwich o. u.	4500 sterl.
Johanna	3400 -
Albert Victor	3300 -
Yvonna	10200 -
Havgasin	3700 -
Riddarin	3700 -
Wilhelmina	3900 -

Hesi bæði seinastu skipini eru leigad til P/f. »Tjørn«, í Vági. Hetta partafelag verður í »Føroyatíðindi« og »Dagbladnum« kallað kapitalistfelagið ella orðarætt »ein kapitalist«. Ja, ja, so vita vit tað, her í Vági mundi annars fáur gruna, at P/f. »Tjørn« var ein kapitalistur.

Hvussu nógvar hesi skip eru leigad fyrri, dugi eg ikki at siga, men her í Vági sigst, at »Wilhelmina« er leigad fyrri fimm tusund krónur um mánaðin (netto). Er hetta satt, so má tað sigast, at »Vágs trolarafelag« hefur verið ógvuliga heppid, sum vinnulíkindini nú eru.

Annars ganga tey tíðindi eisini her suduri, at »Sjóvinnubankin« ella rættari nakrir menn, sum arbeiða í »Sjóvinnubankanum«, fegnir vildu leiga »Wilhelminu«, men teir fingi ikki skipið.

Haldið „Socialin“!

Jóannes bóndi droymir miðaldar-dreym.

Nú í eykatingsetuni ið var segði Jóannes Patursson, tá ið talan var um dýrtíðarvðið til ellisrentuna:

Henda ellisrentan er ein skaði fyrri landið, hon venir fólk at sita hendur í favn istaðin fyrri at arbeiða. Fyrr fingi gomul fólk skinn frá bændrunum at arbeiða fyrri fjórðing.

Sambandsmaðurin O. F. Joensen greiddi tá frá at fyrst ið ellisstudningslógin kom, fingi haldbøndur ongan stúdning. Men so vendu bøndur sær til tingið og fingi broytt lógina, soleiðis, at nú fáa haldbøndur eisini ellisrentustúdning.

Hartil svaraði javnaðarmaðurin Øregaard: Óiva hava haldbøndurnir iváleyst av skinum at gera burturúr, so tá teir krevja ellisstudning má tað vera tí teir halda seg ikki kunna liva av tí teir fáa burturúr skinnunum, hóast teir eiga alt teir fáa fyrri tey. Hvussu skulu tey so liva sum bert skulu arbeiða skinnini fyrri fjórðing ella triðing? Tá kvatt ikki aftur úr fólkaflokksmonnum. — Er hetta teirra kærleiki til fólk og land?

J. E. Jacobsen.

Vegna heilsubrek hevur okkara partamaður, Jacob E. Jacobsen, noyðst at geva seg frá sum tingmann.

J. E. Jacobsen er ein skilamaður, vitugur og saktigur. Alt, sum hann

greiddi av hondum, var lýtaleyst og dygdargott arbeiði.

Istaðin hann er komin Hans Pauli Klein, hvørs jomfrutala var umrædd av monnum.

BRITISH STOP PRESS

WHO PAYS?

The British Budget produced no surprises but some of the details disclosed by Sir Kingsley Wood were staggering. British forces overseas are costing £ 630 millions a year. Through concentration on the war effort, our manufacturers have been able to export only a quarter of their prewar amounts. There is a net debit balance of nearly £ 500 millions to be found each year, although the U.S.A. and Canada send all their export free.

Somewhere this money has to be found. Sterling is accumulating in banks everywhere, in the Faroes and the Falklands, Algeria and Australasia, and already our creditors are trying to get these amounts repaid. So people in Britain have to tighten their belts to send overseas nearly all the non-war products still manufactured. And all the time the taxpayer at home is asked to pay more in order to »save sterling«, to prevent inflation, to ensure that our creditors get back all we have borrowed.

CONTROLLED COST OF LIVING

The effort to »save sterling« has been highly successful. In England the price of food has varied from 100 in 1929 to 93.9 in 1939 and to over 111.5 in December 1942. The cost of living index which includes rent and clothing (and houses and clothes suffer heavily in »blitzes«) have moved from 100 in 1929 to 96.4 in 1939 and to 122.0 in December 1942.

Much of the successes in keeping down the cost of living is due to the Ministry of Food, to the civil servants paid by the state who have run the biggest food business in the world at a loss of 180 millions a year, deliberately, in order that the cost of living might remain stable and discontent be avoided.

Admittedly the »cost of living« in England does not include things that are essential to many. Taxation had put up cigarettes from 5½ to 14 pence for ten beer from 10 to 15 pence a pint; and whisky from 12/6d. to 25/- a bottle. But even if we accept Mr. Nicholson's cost of living index which includes the workers' essentials and does not take account of rationing, the rise between October 1938 and October 1942 is only 40 0/0.

WAGES IN CHECK

Wages often appear to have shot far ahead of prices. Taking industry as a whole, average earnings in July 1942 were 60 0/0 up on those of 1938. Rates of pay, have gone up only 24 0/0. The increased earnings are this largely due to fuller employment with longer working hours and an increase in night-shifts, to changes of employment, for lower-paid to higher-paid »armaments« industries and particularly to piece-rates of pay, which enable workers to benefit both country and themselves by increasing output.

GERMAN ANALOGY

Although to win a war, income tax may be put up to 50 0/0, surtax to 100 0/0 and purchase tax to 100 0/0, although workers may be willing to work longer hours for no real increase in income, yet even British taxpayer and worker may revolt at carrying on in peace — merely for the sake of creditors who shouldered no burden in the war. The Germans did in 1924. Sacrifices will be made to avoid another such tragedy — but sacrifices must be general.

INTOFF